

Kunder, de skal sælge Smørret til. Der er ingen Tvivl om, at hvis nogen for Fremtiden ønsker at faa Margarine ufarvet, vil de kunne faa det. De vil kunne faa den farvet, akkurat som Konsumenterne ønsker det. Det, synes jeg, vil være det mest hensigtsmæssige og forstandige. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at der var en Tid, hvor jeg mente at burde tage Hensyn til Organisationerne, men jeg frafaldt det igen, og han oplæste i saa Henseende et Referat fra et Møde. Det ærede Medlem kunde ikke rigtig huske, hvornaar det havde været. Det var mærkeligt nok, for den Pjece er omdelt paa ærede Medlemmers Pladser, saa hvis det ærede Medlem ikke kunde huske det, saa kunde han have set deri, hvornaar det havde været. Paa det Møde skulde jeg have udtalt, som det staar refereret der, at naar man bliver gjort opmærksom paa, at der er en alvorlig Fare, der truer, saa gad jeg se, om Landbrugsministeren ikke vilde følge de givne Vink. Ja, det sagde jeg, og det staar jeg ved endnu. Det, det drejer sig om, er dette, at der i Lovforslagets § 6 staar, at Landbrugsministeren kan forbyde Udførsel af Margarine. Det var det, Talen var om, og jeg sagde, at dersom Organisationerne kommer til Landbrugsministeren og gør opmærksom paa, at der er Fare for vort Smørs Renommé og gode Afsætningsforhold i England ved at udføre Margarine — saaledes sagde jeg, og det staar jeg ved —, saa gad jeg se den Minister, der vilde modsætte sig Kravet. Alle de Udtalelser og Svar, vi har faaet fra Organisationerne med Hensyn til dette Forhold, er gaaet ud paa, at Farveparagraffen bør stryges, og den Modstand, Forslaget har mødt fra samtlige de Organisationer, det ærede Medlem omtalte, gaar netop ud paa dette. Jeg er slet ikke sikker paa, at Svaret vil komme til at lyde ganske paa samme Maade efter den Form, som Lovforslaget nu har. Jeg skulde tage meget fejl, om alle Organisationerne vilde være enige med det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) i saa Henseende; jeg tror det ikke.

Med Hensyn til Udførselen sagde det ærede Medlem, at dette, at man giver Tiladelse til at farve Margarine herhjemme, vil jo ikke gavne Udførselen. Nej, det vil det ikke, men det vil efter min Mening heller ikke skade den; thi hvad skulde det kunne skade Udførselen? Vort Smør er lurmærket Smør, og dersom Farvningen af Margarine skulde kunne skade vort

Smørs Renommé i England eller andetsteds, saa maatte det være paa den Maade, at man i Fremtiden skulde komme ind paa den Trafik at komme Margarine i de lurmærkede Smørfustager. Det tror jeg ikke. Dersom det vil ske, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, kunde man ogsaa godt tænke sig, at man havde farvet Margarine nu imod Loven og udført den. Den Slags Ting tror jeg dog ikke, at man behøver at være bange for.

I øvrigt har jeg ikke i de Udtalelser, som er faldet her, fundet nogen ny Betragtning udover dem, der er gjort gældende i det andet Ting. Der er kun et eneste Udtryk af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds, som jeg skal opholde mig ved. Det ærede Medlem sagde, at man altid havde vidst, at jeg var en Slikmand efter Margarine. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem ved det. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at vi har ikke brugt Margarine i vor Husholdning, før efter at Krigen var begyndt, saa det kan ikke være hjemme, at jeg har faaet den, saa skulde det være ude.

Som Lovforslaget her foreligger, beklager jeg, som jeg sagde i Folketinget, at man ikke kan opnaa Enighed derom. Jeg synes, at Folketinget har fundet den Form og den Generalnævner, hvori alle kunde gaa op. Naar man bibeholder det Forhold overfor Udførselen, som vi har i Øjeblikket, og naar den eneste Forandring, der sker med Hensyn til Farvningen, er, at vi imødekommer et Krav, der saa stærkt bliver fremført fra Kundernes Side her i Landet, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke se, at denne Farvning kan skade vort Smørs Renommé i Udlandet, og heller ikke, at de Argumenter, der bliver fremført imod Farvningen, har nogen som helst Vægt. Jeg maa derfor fremdeles anbefale Lovforslaget, som det er forelagt for dette høje Ting. Selvfølgelig, Smaaforandringer kan man altid forhandle om, og det er meget muligt, at der i dette høje Ting, naar Lovforslaget kommer til Udvalgsbehandling, kan findes en anden Form paa forskellige Steder af Lovforslaget. Jeg skal være villig til at forhandle derom, og jeg skal ligeledes være villig til at faa en ny Erklæring fra Konsulent Faber, efter at Lovforslaget har faaet den Form, hvori det nu foreligger. Jeg tror, at det kunde have sin Interesse at høre, hvad han saa vil sige.

Ole Hansen: Efter de Forhandlinger, som nu har fundet Sted, tror jeg, at man